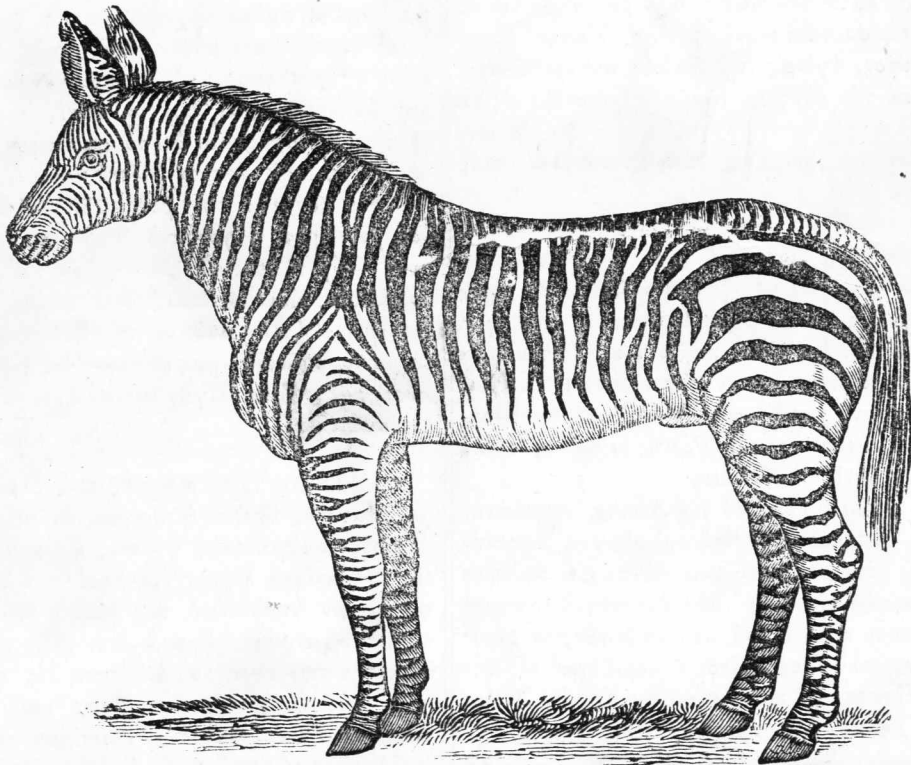

(vaccina) προσφερομένην προφύλαξιν, ἕως οὗ ἐμεταχειρίσθη μίαν δεισιδαίμονα ἰδίαν ἐξίσου ἰσχυράν πρὸς βοήθειαν τῆς νέας μεθόδου, ὅτι δηλαδὴ ἡ πονηρὰ θεὰ, τὴν ὁποίαν ὠνόμαζαν Μαχρούμμα, ἐδιάλεξε τὸ νέον τοῦτο καὶ ἰλαρώτερον πρόσχημα νὰ παρουσιάσεται εἰς τοὺς λατρευτάς της, καὶ ὅτι ἤμποροῦσαν νὰ τὴν προσκυνῶσι μὲ τὸ ἴδιον σέβας εἰς αὐτὴν τὴν μορφήν.

Πολλάκις ἰατρικά, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν ἀηδίαν διεγείρουν εἰς τὸν νοῦν ἰσχυράν καὶ θλιβεράν ἐντύπωσιν, ἔμπορῶν νὰ προξενήσῃσι παράξενα καὶ ἀπροσδόκητα ἀποτελέσματα· ποτὲ δὲν ἔλειψαν καὶ ἰατροί, οἵτινες καταφεύγουν εἰς τὰ τοιαῦτα μέσα, ἀλλ' ἀποδίδουν γενικῶς τὴν ἐνέργειάν των εἰς μυστηριώδη τινα συμπάθειαν. 'Ἡ ναυτία καὶ ὁ ἐμετός,' λέγει ὁ ἰατρός Χάρτμανος, 'τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ μίαν δόσιν οὔρου ἀνδρὸς εἰς τὴν κυοφοροῦσαν γυναῖκά του, εὐκόλουν παραδόξως τὴν γέννησιν τοῦ βρέφους! καί,' προσθέτει ὁ ἴδιος, 'ἡ κόπρος τοῦ ἀλόγου, διαλυθεῖσα εἰς οἶνον, καὶ καταποθεῖσα, συνεργεῖ πολὺ εἰς τὴν ἀποβολὴν τοῦ καταπόδου!' 'Ὁ Κέλσος ἐκδειάζει τὸ θερμὸν αἷμα προσφάτως σφαγέντος ἀθλητοῦ διὰ τὴν ἐπιληψί-

αν, ἢ ἐν μέρος κρέατος ἀνθρωπίνου, ἢ ἰππέου! Οἱ παλαιοὶ ἤξευραν καλὰ πόσῃ ἐπιρροὴν ἔχει ἡ πίστις καὶ ἐλπίς εἰς τὴν προφύλαξιν καὶ θεραπείαν τῶν νόσων. Οἱ Ῥωμαῖοι εἰς καιρὸν πανύλους ἐκλεγαν ἕνα Δικτάτορα μὲ μεγάλην πομπήν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ βάλῃ ἐν καρφίον εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς—τὸ ἀποτελεσμα αὐτῆς τῆς τελετῆς ἦτον ἄμεσον καὶ σωτηριῶδες—διότι ὁ λαὸς ἐνόμιζαν ὅτι ἐξιλέοναν τὸν Θεόν, ἐνῶ δὲν ἔκαμναν ἄλλο παρὰ νὰ καταπραῦνωσι τὸν ἰδιόν των φόβον, καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἐπιδεκτικότητά των σωμάτων των εἰς τὴν νόσον. Εἰς τὴν περίφημον πολιορκίαν τῆς Βρέδας, κατὰ τὸ 1625, ἡ φρουρά ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ σκορβοῦτον, καὶ ὁ Πρίγκιψ τῆς Ἀραυσίας, μὴ δυνάμενος νὰ τοὺς συνδράμῃ μὲ ὄπλα, ἔστειλε κρυφίως εἰς τὸ φρούριον ἐν ἰατρικόν, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐδιώριζε νὰ ἀνακατεῖωσι μὲ μίαν μεγάλην ποσότητα ὕδατος, καὶ νὰ τὸ πίνωσιν ὡς βέβαιον ἰατρικόν τῆς ἐπιδημικῆς νόσου των· τὸ ἐμεταχειρίσθησαν, καὶ ἡ ἀσθένεια τῶντι ἔπαυσεν· ἀλλ' ὁ ἴδιος Πρίγκιψ μετὰ ταῦτα ὠμολόγησεν, ὅτι τὸ ἰατρικόν ἐκεῖνο ἦτον ἀπλῶς χρωματιστικὴ ὕλη (βογιά).

ΟΝΑΓΡΟΣ ΡΑΒΔΩΤΟΣ.

ΟΝΑΓΡΟΣ.

Εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Ταρταρίας καὶ ἄλλα τῆς Ἀσίας κεντρικὰ μέρη ὑπάρχει ἔτι ἀνεξάρτητος ὁ ἄγριος ὄνος,—ἀναπνέων τὸν ἀέρα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας του.

'Ποῖος ἐξάπεστείλεν ἐλεύθερον τὸν ἄγριον ὄνον; ἢ

ποῖος ἔλυσε τοὺς δεσμοὺς αὐτοῦ; τοῦ ὁποίου οἰκίαν ἔκαμα τὴν ἐρημον, καὶ τοὺς ἀλμυροὺς τόπους κατοικίαν του. Καταγελᾶ τὸν θόρυβον τῆς πόλεως, οὐδὲ ἀκούει τὴν κραυγὴν τοῦ ἐργοδιώκτου. Τὰ ἐκλεκτὰ τῶν ὀρέων εἶναι ἡ βοσκή τους καὶ ὑπάγει ζητῶν κατόπιν παντὸς εἶδους χλόης.' 'Ἰὼβ 19'. 5—8.

Ὁ Ξενοφῶν εἰς τὴν Κύρου Ἀνάβασιν ἀναφέρει τὸν ἄγριον ὄνον, λέγων ὅτι εὗρηκαν πολλοὺς εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἀραβίας, καὶ ὅτι, 'ἐπεὶ τις διώκει, προδραμόντες ἂν εἰσθήκεσαν' (πολὺ γὰρ τοῦ ἵππου θάττον ἔτρεχον) καὶ πάλιν, ἐπεὶ πλησιάζοι ὁ ἵππος, ταῦτά ἐποίουν· ὥστε οὐκ ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ διαστάντες οἱ ἵππεῖς θηρῶν διαδεχόμενοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρία τῶν ἀλισκομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφεῖσι, ἀπαλάττερα δέ.'

Ὁ ἄγριος οὗτος ὄνος, Κουλάν λεγόμενος ὑπὸ τῶν Περσῶν, ὑπερβαίνει τὸν ἡμερον κατὰ τὸ ἴσος, ἔχων μακρότερα ὡς καὶ λεπτότερα τὰ μηρία, καὶ τὸ σῆμα γενικῶς χαριέστερον καὶ πλείον σύμμετρον. Ἡ χαιτή συνίσταται ἀπὸ κοντὰς ὀρθίους τρίχας, ὑπομαίρους, καὶ μαλλοειδεῖς. Τὸ χρῶμα τοῦ σώματος εἶναι ἀργυροῦν λευκόφαιον, με πλατεῖαν μέλαιναν σειρὰν, κατὰ τὴν ράχιν ἐκτεινομένην, ἀπὸ τῆς χαιτῆς μέχρι τῆς οὐρᾶς, καὶ διακοπτομένην ἐπὶ τοῦ ὄμου ὑπὸ πλαγίας λωρίδος, καθὼς εἰς τοὺς ἡμέρους. Κατοικοῦν δὲ οἱ ἄναγροι τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν ἀπὸ τὴν 48° βορείου πλάτους μέχρι τῶν ἀρκτικῶν συνόρων τῆς Ἰνδίας, καὶ μεταναστεύουν, κατὰ τὸν καιρὸν, ἀπὸ βορρᾶ εἰς νότον. Τὸ μὲν θῆρος εὐρίσκονται κοινῶς περὶ τὴν λίμνην Ἀράλ, τὸ δὲ φθινόπωρον, ἀγέλας ταμπληθεῖς συγκροτοῦντες, προβαίνουν ὑπὸ τὴν ὄδηγ' ἂν τακτικοῦ ἄρχοντος εἰς τὰ νοτία μέρη, ὅπου φθάνοντες Ὀκτάβριον ἢ Νοῦμβριον, διαμῖνον ὅλον τὸν χειμῶνα, ἐπανέρχονται δὲ πρὸς βορρᾶν περὶ τὰ μέσα τῆς ἀνοιξέως.

Οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Τερταροι μεγάλως ὑπολήπτονται τὸ κρία τὸ ὄναγρον, εἰσίου δ' αὐτὸν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο κυνήγιον. Ὁ Ὀλεόςριος μᾶς βεβαίονει, ὅτι ἴδε τρισκοντα δύο ἄγριους ὄνους νὰ φονευθῶσιν εἰς μίαν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ Πέρσου βασιλέως καὶ τῆς αὐτῆς του, τῶν ὁποίων τὰ σώματα ἐστειλῆσαν εἰς τὰ βασιλικὰ μαγειρεῖα τῆς Ἰσπαχάν· μανθινόμεν δὲ καὶ ἀπὸ τὸν Μαρτίσλην, ὅτι οἱ κοιλιόδουλοι τῆς Ρώμης ἐτίμων τὸ κρία τὸ ὄναγρον, ὡς ἡμεῖς τὸ ἐλεφειον.

Ἀπὸ τὸν Πλίνιον καὶ ἀπὸ τὸν Λίοντα Ἀφρικανὸν φαίνεται, ὅτι τοπάλοι εὐρίσκετο καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὁ ἄγριος ὄνος, ὅθεν μετεκομίζοντο τὰ παχία πλώρια εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀγοράν. Ἄλλ' ἔκτοτε οὐδεὶς περιηγητῆς ἀπήντησεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ, καθόσον τὴν σήμερον ἐξεύρομεν, τὸ εἶδος τοῦτο περιορίζεται εἰς τὴν Ἀσίαν. Μάλιστα δὲ καὶ ἀπεσύρθη ἐκ τῆς Συρίας καὶ Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου πρότερον εὐρίσκετο.

Ἄλλὰ μολοντί στερεῖται ἀπὸ τὸν ἄναγρον τοῦτον ἢ Ἀφρικὴ, ἔχει ὅμως ἄλλα εἶδη, τὸν Ζέβραν καὶ Κουάγαν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος διατρίβει ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὁ δεύτερος γεννᾶται καὶ τρέφεται εἰς τὰς νοτίους πεδιάδας.

Ὁ Ζέβρας, ἢ Ὀναγρος Ραβδωτός, τοῦ ὁποίου βλέπει τὴν εἰκόνα ἔμπροσθεν ὁ ἀναγνώστης, μολοντί δὲν εἶναι ἴσως πάντῃ ἀνεπίδεκτος ἡμερώσεως, δὲν ὑπετάχθη, μ' ὅλον τοῦτο, οὐδ' αὐτὸς ἀκάμῃ εἰς τὴν δύναμιν

τοῦ ἀνθρώπου· ἐγιναν μὲν τινὲς ἐπιχειρήσεις πρὸς καταδόμασιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὀλιγώταται μόνον ἐπίτυχαν, καὶ αἰταὶ πολλὰ ὀλίγον. Ἄγριος, ἰσχυρὸς, ταχύπους, καὶ ὠραίος, ἐλκεί πάντοτε τὸν θάυμασμόν μας· περιτὸν ἦδελεν εἶσθαι νὰ τὸν περιγραφῶμεν· δυνάμεθα ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ λωρίδες, αἱ μ' ἐξαισίον διατεταγμέναι συμμετρίαν, εἶναι εἰς μὲν τὸν ἄρρῆνα ὑποκίτρινοι καὶ μαῦραι, εἰς δὲ τὴν θήλειαν λευκαὶ καὶ μαῦραι. Εὐρίσκεται δὲ εἰς ὅλας τὰς ὀρεινὰς χώρας τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου πολλοῖς γίνεται θήραμα τοῦ λίοντος, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἀγρίων ἐντοπιῶν, οἵτινες παραπολύ νοστιμεύονται τὴν σάρκα του.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΤΑΡΑΞΙΑΣ.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Ἰταλὸς, μέγала βόσανα περόσας ἀγογγύστως, καὶ δοκιμόσας ὀχληρὰ πολλὰ χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ἀνυπομονησίαν, ἤρατήθη μίαν τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τινος στενοῦ φίλου, ἂν ἤμπέριε νὰ κοινοποιήσῃ τὸ μυστικὸν τῆς ἀταραξίας του. 'Ναί,' ἀπεκρίθη ὁ γηραλῖος, 'ἐμπορῶ νὰ σὲ διδάξω τὸ μυστικόν μου, καὶ μολιστα θέλω τὸ κόμειν εὐχαρίστως. Ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ τοῦτο, καλομεταχειρίζομαι τὰ ὀμμάτια μου.' Ὁ φίλος παρεκλεσεν αὐτὸν νὰ ἐξηγηθῇ. 'Μετὰ χαρᾶς,' εἶπεν ὁ ἐπίσκοπος. 'Εἰς ὁποιανδήποτε κατὸστασιν καὶ ἂν εὐρίσκωμαι, πρῶτον ἀναβλέπω εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ στοχοῶμαι ὅτι τὸ κυριώτερον ἔργον μου εἶναι νὰ ὑπόγω ἐκεῖ· ἔπειτα βλέπω κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὑπενημιζομαι πόσον μικρὸν αὐτῆς διόστημα θέλω κατέχειν μετ' ὀλίγον· τελευταῖον, στρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀλέγγρα μου εἰς τὸν κόσμον, καὶ βλέπω πλῆθος ἀνθρώπων, οἵτινες εἶναι, κατὰ πάντα, δυστυχέστεροι ἀπὸ ἐμέ. Οἶτω, μανθῶνω ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία, ποῦ ὅλαι μας αἱ φροντίδες ἀνογκη νὰ τελειώσωσι, καὶ πόσον ὀλίγην αἰτίαν ἔχω νὰ γογγύζω ἢ νὰ στενοχωρῶμαι.'

ΟΛΛΑΝΔΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ.—Ἀκόμη [καὶ Ἄγγλος ἔμπορος ἦδελεν ἐκπλαγῆν, ἂν ἐβλεπε τὰς θαυμασίους ἀριθμητικὰς γνώσεις ἀρχαρίων γραμματικῶν εἰς Ὀλλανδικὰ λογιστήρια, καὶ τὴν ποσότητα περιπλεγμένων ὑποθέσεων, τὰς ὁποίας ἐξεμπεριδύνουν εἰς τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας,—τὴν τάξιν τῶν καταστίχων τῶν, τὴν ταχύτητα καὶ ὀρθότητα εἰς τὸ λογαριάζειν κατὰ τὰς ἐμπορικὰς συνθηεῖας καὶ συναλλαγμάτων διαφόρων ἔθνων, καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀπ' αὐτοὺς ὀμιλουμένων γλωσσῶν· εἰς τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ προσέσωμεν τὸ τακτικὸν καὶ μακροχρόνιον τῆς ἐκεῖ διαμονῆς τῶν, καὶ τὴν εὐκοσμον καὶ φρόνιμον αὐτῶν διαγωγῆν.

Πῶς γίνεται τὸ θῆλημα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν; Γίνεται ἡλαρῶς, ὑπομονητικῶς, προθύμως, ἐντελῶς. Ἄν ἐγίνετο ταυτοτρόπως καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ κόσμος ὅλος ἦδελεν εἶσθαι πλήρης εὐδαιμονίας.